

Sada kotoučků číslo 1 do promítací baterky

<https://www.dvatatove.cz/promitaci-baterka-pohadek-4-pohadky-v-baleni--mideer/>

<https://www.dvatatove.cz/koutoucky-s-pohadkami-do-promitaci-baterky-1-mideer/>

O třech prasátkách

1. Žila byla tři prasátka, která se vypravila do světa.
2. Chtěla si postavit přístřeší, aby se ochránila před vlkem, a tak se dala do práce. Jedno si řeklo, že postaví dům ze slámy, druhé chtělo postavit dům ze dřeva a třetí z cihel.
3. První prasátko bylo brzy hotové, stavět ze slámy šlo snadno. Druhé v pořadí dokončilo práci to, které stavělo ze dřeva.
4. Prasátka se smála třetímu prasátku, jehož dům byl ještě daleko před dokončením. Stavět z cihel totiž trvalo dlouho.
5. Jak prasátka čekala, tak se i stalo. Okolo šel zlý vlk! Nejprve přišel ke slaměnému domečku. Fouknul a svým mocným dechem domeček okamžitě zboural. Prasátko včas uteklo za svým sourozencem do dřevěného domečku.
6. Vlk brzy dorazil i ke dřevěnému domečku, fouknul jednou, ale nic. Fouknul podruhé a dům se začal otřásat. Nadechl se potřetí, fouknul a dřevěný domek spadnul. Prasátka se stačila zachránit a utekla za třetím prasátkem do čerstvě dostavěného domu z cihel.
7. I k domku z cihel brzy dorazil vlk. Fouknul jednou, podruhé, potřetí, ale nic se nestalo. Domek se ani nehnul. Prasátka vše sledovala z okna a řekla si, že vlka ještě trochu potrestají.
8. Vlk je chtěl obelstít, a tak vlezl do domu komínem. Prasátka to ale viděla, rychle postavila pod komín kotel s vařící vodou a vlk do něj spadnul.

O Červené Karkulce

1. Bylo nebylo, v chaloupce, která byla na okraji lesa, žila holčička Karkulka s maminkou. Nosila červený plášť a čepičku, které se říkalo karkulka, a tak jí nikdo neřekl jinak než Červená Karkulka. Karkulčina babička slavila svátek, a tak jí maminka za ní poslala, aby jí popřála.

2. Karkulka dostala s sebou košík plný dárků, bábovku i víno a vydala se na cestu. „Nechod' Karkulko přes les!“ varovala ji maminka. Ale Karkulka si chtěla zkrátit cestu, a tak neposlechla.

3. „Alespoň natrhám krásnou kytičku!“ řekla si pro sebe a jak šla, sbírala kytičky.

4. Za chvíli potkala na cestě vlka! Chovala se k němu přátelsky, protože nevěděla, že je zlý. „Kampak jdeš, holčičko?“ zeptal se rafinovaně vlk. „Jdu za babičkou, bydlí za lesem a slaví dnes svátek,“ popsala vše Karkulka vlkovi.

5. Vlk byl bystrý, ucítil příležitost se dobře nažrat, a tak nezhálel a zkratkou doběhl do babiččina domečku. Babičku slupnul na jedno polknutí, vzal si její čepec, brýle, lehl si do její postele a čekal.

6. Zanedlouho Karkulka došla k domečku babičky. „Pojd' dál, holčičko, jsem nemocná,“ pozvala babička Karkulku dovnitř.

7. Karkulce opravdu babička připadala nějaká podivná. „Proč máš tak velké oči?“ zeptala se Karkulka. „To abych tě lépe viděla, holčičko!“ odpověděl převlečený vlk. „A proč máš tak velké uši?“ zeptala se Karkulka. „To abych tě lépe slyšela!“ odpověděl vlk. „A proč máš tak velkou pusou?“ zeptala se naposledy Karkulka. „To abych tě mohla lépe sníst!“ vykřikl vlk, skočil po Karkulce a slupnul ji.

8. Vlk se napil, lehnul si zpátky do postele začal hlasitě chrápat. Naštěstí šel okolo myslivec a napadlo ho podívat se oknem dovnitř. Viděl vlka, jak spí v babiččině posteli! Skočil po něm, rozpáral mu břicho a z něj vyskočila babička i Karkulka. Poděkovaly myslivci a všichni byli rádi, že to dobře dopadlo.

O Lišákovi a Kočce

1. Po světě se pospolu potulovala dvě zvířátka. Lišák a Kočka. Každý občas něco ulovil, tu Kočka myšku, tu Lišák skočil do kurníku a smlsl si na slepici. Jak to u přátel občas bývá, začali se předhánět, kdo je chytřejší.

2. „Myslíš, že jsi chytřejší a znáš spoustu skvělých triků? Tak abys věděla, já jich znám tisíce!“ povyšovala se Lišák nad Kočku.

3. „Ty možná znáš tisíc triků, já znám jenom jeden skvělý, ale zato vždycky funguje,“ odpověděla klidně Kočka Lišákovi

4. V tu chvíli uslyšeli lovecké psy. Museli se okamžitě zachránit!

5. Kočka využila jediný trik, o kterém už dříve mluvila, a vylezla vysoko na strom.

6. Lišák si nevěděl rady. Zkoušel se na několika místech zahrabat a schovat. Taky vyzkoušel zrychlit a psům utéct.

7. Kočka byla v bezpečí na stromě, ale Lišákovi byli psi v patách, až ho nakonec chytili a zakousli.

8. Z toho plyne poučení, že nemusíte znát tisíce řešení, když znáte jedno, které bezpečně funguje. A že byste se nikdy neměli vysmívat těm, kdo toho umí méně než vy, protože nikdy nevíte, na čem bude ve finále záležet.

O ošklivém káčátku

1. Žilo bylo jedno káčátko, které nebylo ostatním káčátkům podobné.

2. Mělo jinou barvu než ostatní v hnízdě a samo to dobře vědělo.

3. Maminka kachna se k němu ale vždy chovala hezky.

4. Kvůli tomu, že bylo jiné, se ale káčátku všichni ostatní posmívali a volali na něj, že je ošklivé káčátko!

5. Káčátko bylo nešťastné a rozhodlo se, že z hnízda odejde. Sbalilo si všechny svoje věci a odešlo do světa.

6. Po chvilce putování dorazilo k řece, kde vidělo spoustu labutí. „Ty jsou krásné!“ pomyslelo si, ale bylo moc malé na to, aby se k nim připojilo a odletělo s nimi. A navíc se bálo, že by se mu vysmívaly.

7. Zimu nakonec strávilo na farmě v seně. Na jaře se vrátilo zpátky k řece, bylo nešťastné, opět vidělo labutě a řeklo si, že se nechá raději od labutí uklovat. Přišlo k nim, ale ty se s ním chtěly přátelit! „Jak to“? Pomyslelo si. Ale pak spatřilo svůj odraz ve vodě. Už nebylo ošklivé káčátko, ale samo vyrostlo v krásnou labuť.

8. Káčátko bylo šťastné! A dobře vědělo, že nezáleží na tom, jak kdo vypadá, ale že záleží na tom, jak se chováme k ostatním.